

Petőfi és a szibirek

Amikor a kozákok Petőfit
Szibériába vitték,
a szibirek eleinte igencsak
furcsán néztek rá.
Petőfi ugyanis nagyon
meleg fiú volt nekik
(a távoli délről jött, délután).
De Petőfi sem volt
hülye gyerek
(hiszen Bem mellett szolgált
őrnagyi rangban).
Igen hamar megtanult szibirül.
És akkor
Petőfi Sándor
a messzi (és hideg)
Szibériában
szibirül
szavalni kezdte verseit
a szibireknek.
A kemény szibir férfiak
először tágra nyílt szemmel
hallgatták
(mert a szibirek szemmel is...),
majd érezték,
amint Petőfi versei nyomán
valami ős-melegség tölti el őket.
A szibir nők
azóta is átkozzák
Petőfi Sándort.

A szibirek és Petőfi

Midőn a kozákok a szibireket
Petőfi színe elé vitték,
Sándor eleinte igencsak didergett,
és nyelvüket sem értette.
A szibirek viszont
túl hidegen viselkedtek.
No, de azért ők sem estek
Petőfi feje lágyára,
gyorsan megtanulták, hogyan kell
bánni egy külföldi költővel.
Jégvirágos - szibir - lanton
pengették neki legszebb
népdalaikat.
Petőfi ettől teljesen elhűlt.
Egyre hidegebb lett.
(És zordabb!)

A kozákok tanácsára
(ezek a biztonság kedvéért
még ott rostokoltak)
mégis úgy határozott,
hogy Szibériában marad.

A szibirek
- Petőfi zordságán felbátorodva -
azontúl egyfolytában pengették
dalaikat Petőfinek,
füttyülve jeges erdeikre, frigid asszonyaikra, a vadászatra,
a dalai lámára stb.

A szibir nők
azóta is átkozzák
Petőfi Sándort.